

GŁOS NARODU

NR. 334. — ROK XXVI.

KRAKÓW, CZWARTEK DNIA 6. LIPCA 1916 ROKU.

WYD. POPOŁUDNIOWE.

CENA ZA OGŁOSZENIA (INSERATY):

Za jeden wiersz petitowy lub jego miejsce K. —12
Za wiersz petitowy układ liczb. lub tabelar. „ —60
Nadesłane za wiersz petit. lub jego miejsce „ —1—
Nekrologi i zawiadomienia od wiersza petit. „ 1—
Komunikaty pryw. po kronice od wiersza petit. „ 1—
Załączniki, prospekty i cyrkularze, broszurki „ 2—
i. p. dla zamiejscowych prenumeratorów „ 2—
dla miejscowych prenumeratorów dziennika „ 1—
Przy kilkunastu zamieszczeniach inseratu, nadesłanego itp. udziela Administracja odpowiedniego rabatu.

PRENUMERATA „GŁOSU NARODU“ WYNOŚI W KRAKOWIE W ADMINISTRACJI:

MIESIĘCZNIE K. 3-80. KWART. K. 11— PÓŁROCZ. K. 21— ROCZNIE K. 40—
Za odnośnienie do domu w Krakowie, lub za przesyłkę pocztową do Austro-Węgier, Niemiec i Królestwa Polskiego dolicza się po 60 hal. miesięcznie. — Cena Nru wynosi w Krakowie: Wydanie poranne 12 hal. Wydanie wieczorne 8 hal. Na prowincyi: Wydanie całodziennie 16 hal.

ADRES REDAKCYI I ADMINISTRACJI: KRAKÓW, ULICA ŚW. TOMASZA L. 35.

TEL. REDAKCYI 190. — ADMIN. I DRUKARNI 3344. — TELEGR.: „GŁOS NARODU“ KRAKÓW.

ZAMAWIAĆ DZIENNIK MOŻNA:

Przez urzędy pocztowe, Agencje dzienników, lub też wprost w Administracji „Głosu Narodu“ w Krakowie.

WPLATY MOŻNA OSKUTECZNIAC:

1) Przez Pocztową Kasę Oszczędności Nr 23.993.
2) Przez Filiję Banku Krajowego w Krakowie na rachunek bieżący Wydawnictwa „Głosu Narodu“.
3) Przekazem pocztowym pod adresem Administracji „Głosu Narodu“ w Krakowie, ul. św. Tomasza 1. 35.

Biuletyn austro-węgierski.

Wiedeń, dnia 6. lipca.

Urzędownie donoszą dnia 6. lipca 1916:

Wschodni teren.

Na Bukowinie nic ważniejszego. Walki na południe od Dniestru trwają dalej.

Koło Sadowa udało się nieprzyjacielowi przeważającymi siłami wtargnąć do naszej pozycji. Obsadziliśmy na przestrzeni sześciu kilometrów urządzoną na 3000 kroków na zachód stamtąd linię i odparliśmy tu wszystkie dalsze ataki.

Na południowy zachód i północny zachód od Kołomyi utrzymaliśmy nasze pozycje wobec wszystkich wysiłków nieprzyjaciela.

Na południowy zachód od Buczacza cofnęliśmy nasz front po gwałtownych walkach na potok Koropiec.

W kolanie Styru na północ od Kołk tak też wczoraj zacięcie i zmiennie walczone.

Włoski teren.

Działalność bojowa na południowo-zachodnim terenie wojennym była wczoraj nieznaczna.

Południowo-wschodni teren.

Nad dolną Wojską utarczki.

Zast. szefa sztabu gen. v. Höfer, marsz. polny por.

Na morzach.

Berlin, dnia 6. lipca.

Urzędownie donoszą dnia 5. lipca:

Dnia 4. bm. zatopiła łódź podwodna w południowej części morza północnego nieprzyjacielski kontrtorpedowiec.

Łódź podwodna „U. 35.“, która przywiozła pismo odręczne cesarza niemieckiego dla króla hiszpańskiego, powróciła po skutecznym załatwieniu zadania. Łódź zatopiła podczas tej jazdy między innymi uzbrojony farnuski parowiec „Herald“ i zdobyła jedno działko.

Miedzy Ypres a Peronne.

Nowe walki, małe wyniki.

Krytyk wojskowy major E. Moraht określa obecne położenie wojenne na zachodzie w następujący sposób:

„Wszystkie doświadczenia zebrane w tej wojnie w czasie dokonywania t. z. przełamania frontu dowodzą tej zasadniczej prawdy, iż sukces pierwszego uderzenia jest najważniejszy. Jeśli strona atakująca zgromadzi odpowiednią siłę i zaskoczy przeciwnika, to on ponosi tę główną szkodę, iż traci czas na zebranie i skupienie siły oporu. Krytycznym momentem ofensywy jest przeto czas między atakiem własnej piechoty a pierwszym kontratakiem nieprzyjaciela, któryto kontratak im wcześniej nastąpi — tem fatalniej wpływa na skuteczność zamierzenia przełamania się atakującego.

Biorąc ten moment zasadniczy pod uwagę, uważać można sukces angielsko-francuski za bardzo mały, gdyż kontratak niemiecki nastąpił już w ciągu czterech dni ofensywy nieprzyjacielskiej i sprawił, że strona atakująca ma tylko bardzo nieznaczny zysk terenowy i że powiodło się jej zaskoczyć wyłącznie tylko pierwszą linię zestrzelanych w zupełności niemieckich strzelców. Nieprzyjacieli nie mógł wobec elastyczności frontu niemieckiego z jednej strony, a odporności z drugiej strony raz rozpoczętego uderzenia swego bez zatrzymania się kontynuować nieprzeparcie naprzód i podjąć musi nowe przygotowanie artyleryjskie przy pomocy huraganowego ognia, aby o krok postąpić dalej; w tym czasie obrona może zaś poczynić dalsze zabiegi ochronne. Już przy pierwszym sukcesie w obrębie pierwszej linii niemieckiej poniósł nadto nieprzyjacieli niepoimnie wielkie straty w ludziach.

Jako główną przyczynę tego dotychczas nikłego wyniku uderzenia nieprzyjacielskiego major Moraht podaje zupełnie niewystarczającą wartość operacyjną angielskiego żołnierza, który nie posiada kwalifikacji do systematycznej walki o dobrze zbudowane okopy i umocnienia polowe.

Od Smorgoniów po Karpaty.

Doniesienia prywatne niektórych pism o zaniechaniu ataków i „omdleniu“ ofensywy na wschodzie okazują się według dzisiejszych biuletynów urzędowych naczelną Komendy austro-węgierskiej i niemieckiej jako niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy.

Biuletyn austro-węgierski podaje mianowicie jako miejsca ataków rosyjskich: okolicę Kirlibaby na Bukowinie, odcinek górnego Prutu (Kołomyja,

niów). Rosyjanie usiłują wreszcie wedle tegosamego doniesienia urzędowego wykonać dywersję flotową i ostrzeliwali od morza wybrzeże Kurlandyi. Te wszystkie okoliczności wskazują, że komenda rosyjska na linii bojowej przeszła 600 km. długości podejmuje w dalszym ciągu uderzenia ofensywne i mimo najcięższych strat i braku widocznego wyniku swych usiłowań stara się przeciwnika zaprzętać. Jako główne punkty

Sadowa, Oslawy Białe, Tłumacz, okolicę nad dolną Strypą (Barycz) i cały obszar nad górnym i środkowym Styrem, gdzie szczególnie zacięta walka rozgorzała w okolicy Kołków. Biuletyn niemiecki wymienia nadto okolicę nad Lipą (Beresteczko), nowe walki nad Kosiuchówką (Czartorysk i okolice) i Szezerą (Baranowice), gdzie doszło nawet do walk z bliska. obszar nad Naroczą (z obu stron Smorgo-

tego zmagania się na wschodzie uważać można w chwili obecnej obszar pod Baranowiczami, położony o przeszło 200 km. dalej ku południowi odcinek nad środkowym Styrem w okolicy Kołków i wreszcie o dalszych około 200 km. na południe rozciągający się obszar między Dniestrem a górnym Prutem, tj. okolicę Tłumacza, Kołomyi i Delatyna.

Nad Styrem i Stochodem.

O walkach w obszarze armii jen. Linsingena donoszą sprawozdania urzędowe i korespondentów wojennych, że w obszarze na północny zachód od Kołków są w toku nowe walki, które stopniowo rozszerzyły się ku północy w obszar Czartoryska i Rafałowa.

Przeciwnik podjęty przeciw usiłowaniu komendy rosyjskiej, która zamierzała uzyskać tutaj przekroczenie obszaru bagnisk nad Styrem, jest w toku. Pod Kołkami i na północ stamtąd nad Korminem odparto kilka ataków rosyjskich.

Nad górnym Prutem.

Sprawozdawca „Oesterr. Morgenzeitung“ podaje z wojennej kwatery prasowej pod datą dnia 5. bm.:

„Rosyjskie ataki znowu przybrały wczoraj na rozmiarach. Na wielu punktach linii bojowej, od skrzydła na Bukowinie aż na północ od Prypeci przyszło ponownie do ataków masowych. Z nieznaczniejszą zaciętością wależy się w centrum. Mianowicie bitwa

na zachód od Kołomyi jest jeszcze ciągle w pełnym toku. Bez przerwy rzuca tam nieprzyjacieli nowe grupy w ogień bitwy, atoli żaden z ataków nieprzyjacielskich nie zdołał się przebieć.

Przedpołudniem nastąpiło nowe uderzenie pod Sadową (14 km. na wschód od linii kolejowej Stanisławów—Woronienka), gdzie już wczoraj odrzucono silne grupy nieprzyjacielskie. Posuwające się tutaj wojska rosyjskie obrzucono morderczym ogniem. Cała jedna rosyjska brygada poszła tutaj w rozsypkę. Pod wieczór wywiązały się jednak nowe walki, a kierunek uderzenia nieprzyjacielskiego zmienił z zachodniego na południowy ku wzgórzom Oslawy Białe (7 km. na wschód od linii kolejowej), gdzie stoją okopane wojska austro-węgierskie wśród pagórków do 600 metrów wysokości. Nieprzyjacieli ruszył również z obszaru Łuczeki (2 km. na południe od Oslaw), atoli uderzenie jego w zupełności się załamało.

Na północ od tego kołomyjskiego obszaru walk — zyskały wojska austro-węgierskie ponownie na terenie w okolicy Tłumacza.

Rosyjska rada wojenna.

Sztokholm. (Tel. pryw.) W siedzibie głównej kwatery rosyjskiej odbyła się rada wojenna pod przewodnictwem cara, gdzie między innymi stwierdzono nieomyślny przebieg akcji okrażania w Gali-cyi i braki w dowożeniu.

Uchwalono uderzenia skierować bardziej ku północy a z intendatury usunięto dotychczasowego szefa: urząd ten objął ks. Tumanow. dotąd komendant wojskowy Petersburga, gdzie przeprowadził rozbieżne reformy w sprawach żywnościowych.

Koło Buczacza.

O walkach w tym obszarze nad dolną Strypą, gdzie Rosyjanie wobec bezskuteczności ich wysiłków od niejakiego czasu poniechali swych prób ofensywnych a podjęli je na nowo dopiero teraz podaje sprawozdawca z wojennej kwatery prasowej następujące szczegóły:

„Na zachód od Buczacza podjęli Rosyjanie ataki; pod Baryszem (11 km. na zachód od Buczacza) w obszarze Koropca, pobocznej rzeki Dniestru, spotkały się atoli ich uderzenia atakowe ze zrecznie zorganizowanym przeciwnikiem, który uniemożliwił wszelkie zamysły, zmierzające do przełamania się.

Biuletyn rosyjskie.

Wiedeń. (B. Kor.) Z wojennej kwatery prasowej donoszą: Sprawozdanie rosyjskie z dnia 2. lipca wieczorem. Front zachodni: Na południe od Stochodu trwają dalej walki na szerokim froncie. Nieprzyjacieli używa każdej sposobności do energicznych ataków. Szczególnie gwałtowne walki toczą się koło Trytenia i Kijaz, na północny wschód od Kisielina, w obszarze na południe od Zubilna i koło wsi Wola Sadowa. We wszystkich walkach nieprzyjacieli został odparty. Niemieckie wojska, które zaatakowały koło wsi Zubilno, zostały zmuszone do odwrotu w niecieczę. Wzięliśmy jeńców.

Front północno-zachodni: Na północ od bagien Pińskich był ogień piechoty miejscami żywszy. Nieprzyjacielski samolot rzucał bomby na dworzec w Mołodczem.

Uwaga: W walkach koło wsi Watyń na południe od Koszewa d. 30. czerwca dał jeden z naszych batalionów próbę dzielności w walce z liczebnie bardzo przeważającymi niemieckimi siłami. Komendant batalionu kapitan Russow gdy spostrzegł, że nasze linie zostały przełamane, dosiadł konia i na czele swych ludzi porwał ich za sobą. Ludzie biegiem ruszyli za komendantem do ataku. Kapitan Russow odniósł ciężkie rany. Podporucznik Koczewski objął dowództwo tak energicznie poprowadzonego ataku. Podczas pościgu za nieprzyjaciela zaskoczył batalion postępującej rezerwy nieprzyjaciela w siłę około dwu batalionów i nie dał nieprzyjacielowi czasu do oprzytomnienia, lecz odrzucił batalion nieprzyjaciela w tył w gwałtownym ataku na bagnety aż do pobliskiego lasu. Teren był odkryty bronią i zwiłkami nieprzyjacielskimi. Oficerowie i żołnierze przy tej walce odznaczyli się zupełnie niezwykłą dzielnością, chęcią atakowania i zimną krwią. Dzielny kapitan Russow zmarł wskutek ran, a nadto prócz Russowa jego zastępcą porucznik Koczewski, komendant kompanii podporucznik Krupski i Tropsch oraz adiutant Dowbina.

Uwaga: (Data na telegramie nieczytelna). Front zachodni: Miedzy Stochodem i Styrem i na południe od Stochodu trwa dalej zacięta walka. Na linii Kobceze—Helenówka Stara wystąpili Niemcy, po atakach ogniowych, ze swoich okopów. Nasz ogień zmusił ich do powrotu. Tak samo zaatakował nieprzyjacieli pod osłoną nadzwyczajnie gwałtownego ognia na południe od wsi Liniewka, ale został przez nas zatrzymany. Przy tej akcji bojowej zostali zranieni dzielni pułkownicy Pawluszko i Daszkiewicz-Kortaskij. Sprawozdano 16 oficerów przeszło 800 żołnierzy i 9 karabinów maszynowych.

W obszarze Zubilno—Zaturce odparto gwałtowne ataki masowe Austriaków z ciężkimi stratami dla nieprzyjaciela. Wzięto przeszło 700 jeńców i zdobyto trzy karabiny maszynowe.

Na wschód od Uhrynowa, między Horochowem i Łuckiem musieliśmy zatrzymać nasz atak wobec grożącego okrążenia ze strony świeżych nieprzyjacielskich sił. Postępującego tam nieprzyjaciela zaatakowała z flanki nasza kawaleria pod komendą pułkownika Korzenowa. W gwałtownym szturmie przejechała kawaleria przez nieprzyjaciela i w znacznej części wybiła go. Nasza piechota podjęła przez kawalerię tak dzielnie poparty atak z powrotem. Wzięliśmy w tym miejscu w przybliżeniu 8.000 jeńców.

Na prawy brzeg Dniestru zaatakował liczebnie bardzo przeważający nieprzyjacieli koło Isakowa 16 km. na południowy wschód od Niżniowa, 10 km. na półn. wschód od Tłumacza; odrzuciliśmy go jednak kontratakiem. Przy zaciętych walkach, jakie potem nastąpiły, został zraniony dzielny pułkownik Popow, komendant pułku kozaków.

Według uzupełniających doniesień, wojska jenerała Leczyckiego w walkach około Pecznizyna, 10,5 km. na zachód od Kołomyi, wzięły siedm dział, i cztery amunicyjne wozy artyleryjskie.

Nakładem Wydawnictwa „Głosu Narodu“ Sp. z Ogr. odp. Redaktor odpowiedzialny i kierujący Roman Węczyński, Drukarnia „Głosu Narodu“ w Krakowie pod zarządem Romana Ferka.

